

PROP DE VOSALTRES

La Paraula de Déu i la unitat dels cristians

Estimats diocesans:

Em sembla important informar de dos esdeveniments que celebrem durant aquests dies i que us poden interessar: l'Octavari per la Unitat dels Cristians i el Diumenge de la Paraula de Déu.

El primer, el de la Unitat, té més de cent anys d'història i se celebra sempre en les mateixes dates, del 18 al 25 de gener. Totes les comunitats cristianes dediquen una setmana a pregar per la unitat. És un desig a què aspiren totes elles i treballen perquè així sigui, però reconeixen la importància cabdal de la gràcia de Déu per aconseguir-ho. Us animo que en les nostres comunitats es facin pregàries en aquest sentit, i que hi hagi moments de formació o alguna celebració complementària que ajudi els seus membres a prendre consciència d'aquest greu problema que arrosseguem des de fa molts segles.

La Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós es preocupa durant tot l'any d'informar i formar sobre la importància de la unitat, però aquesta setmana hi dedica una major intensitat del seu treball, que constitueix el punt central de l'objectiu marcat per tots i per a tots.

El lema d'enguany és: «**Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo**» (Mt 2,2). Es distribueix en uns materials escrits amb comentaris per a cada dia de la setmana que introdueixen aspectes diferents del passatge de l'Adoració dels Mags. L'autoria d'aquests comentaris és d'una comissió forma-

da per les esglésies que, com cada any, es reuneixen i intenten transmetre, des del començament, el treball conjunt i unitari.

El segon esdeveniment és la celebració del **Diumenge de la Paraula de Déu**, que va ser instituit fa quatre anys pel papa Francesc per al Diumenge III del Temps Ordinari (enguany, el 23 de gener). Ens recorda la importància i el valor de la Sagrada Escripura per a la vida cristiana, i és dedicat a la «*celebració, reflexió i divulgació de la Paraula de Déu*». Aquesta iniciativa del Papa es basa, en la seva petita i recent història, en un document del Concili Vaticà II, la Constitució *Dei Verbum*, a la llum de la qual es dona un impuls al redescobriments de la Paraula de Déu, on se'ns revela el seu pla de salvació i espera la nostra resposta de fe. Aquest document va ser publicat el dia de la celebració de sant Jerònim, traductor i gran estudiós de la Bíblia.

Durant el temps posterior hi ha hagut un itinerari d'altres iniciatives i documents que avalen aquest

creixement fins a arribar a instituir aquest Diumenge de la Paraula. El lema del Missatge és «**! qui és el meu proïsme?**» (Lc 10,29). Aquesta celebració queda unida a la iniciativa de les diòcesis de Catalunya amb la Setmana de la Bíblia el lema de la qual parla del consol i l'esperança dels textos bíblics per a la vida de cadascun i de tota la humanitat.

La celebració d'aquests dos esdeveniments és una felicitat coincidència temporal perquè ens permet constatar que la Paraula fonamenta la vida de tots els cristians, i perquè, malgrat que separats, ha estat per al conjunt de tots els creients en Crist un element per a l'oració personal, per a les celebracions comunitàries i per a una guia en la qual caminar pel nostre món tractant de ser coherents en la nostra vida amb els postulats expressats per la mateixa Paraula. Segurament podem considerar la seva acceptació com un principi d'unitat pel qual treballarem i preguem.

A la nostra diòcesi s'ha organitzat un acte el dimecres dia 26 i tindrà lloc en l'I.E.I. una conferència dels doctors Mar Pérez i Josep Pifarré sobre la Bíblia, i el dijous, també a la tarda, una oració en la capella del IREL. En què hi esteu tots convidats. S'ha demanat també que totes les parròquies i comunitats tinguin un gest de reconeixement cap al Llibre de la Salvació en el moment de la Missa dominical.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'Escola de l'Esplai imparteix tres cursos sobre Iniciació al Voluntariat

L'Escola de l'Esplai va acabar el passat mes de desembre una formació sobre Iniciació al Voluntariat que han cursat alumnes de l'IES Ronda i del Col·legi Episcopal. En tots els casos, es van organitzar tres sessions en un total de 12 hores.

A l'IES Ronda van assistir-hi 12 alumnes del Cicle Formatiu d'Integració Social el 30 de novembre i el 14 i 21 de desembre i al Col·legi Episcopal, 27 alumnes del mateix cicle formatiu i 29 més del Cicle Formatiu d'Educació Infantil, el 17, 20 i 21 de desembre.

Els objectius són, entre d'altres, donar a conèixer la realitat del voluntariat, promoure la reflexió sobre el sentit de l'acció voluntària, motivar perquè els

participants tinguin actituds de solidaritat, preparar per treballar de forma organitzada en equips de voluntariat i conèixer les associacions que demanen voluntaris.

Aquest curs està inclòs dins del Pla de Formació del Voluntariat i l'Associacionisme de la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària (DGACC) del Departament de Treball, Afers Socials i Família de la Generalitat de Catalunya.

L'Escola de l'Esplai organitza dins del seu programa aquesta formació i la propera serà el 15, 17, 22 i 24 de febrer de 18 a 21 h. També impartim aquesta formació en centres escolars o entitats que ens ho demanen.

CERCA DE VOSOTROS

La Palabra de Dios y la unidad de los cristianos

Queridos diocesanos:

Me parece importante informar de dos acontecimientos que celebramos durante estos días y que pueden interesar a todos: el Octavario por la Unidad de los Cristianos y el Domingo de la Palabra de Dios.

El primero, el de la Unidad, tiene más de cien años de historia y se celebra siempre en las mismas fechas, del 18 al 25 de enero. Todas las comunidades cristianas dedican una semana a la oración por la unidad. Es un deseo al que aspiran todas ellas y trabajan para que así sea pero reconocen la fundamental importancia de la gracia de Dios para conseguirlo. Os animo a que en todas nuestras comunidades se eleven oraciones en este sentido, momentos de formación o alguna celebración complementaria que ayude a todos sus miembros a tomar conciencia de este grave problema que arrastramos varios siglos.

La Delegación Diocesana de Ecumenismo y Diálogo Interreligioso se preocupa durante todo el año de informar y formar sobre la importancia de la unidad pero dedica una mayor intensidad de su trabajo a esta semana que constituye el punto central del objetivo marcado por y para todos.

El lema de este año es: **«Hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo»** (Mt 2,2). Se distribuyen unos materiales escritos con comentarios para cada día de la semana introduciendo aspectos distintos del pasaje de la Adoración de los Magos. La autoría de dichos comentarios corresponde a una comisión formada por las iglesias que, como cada año, se reúnen e intentan transmitir desde el comienzo el trabajo conjunto y unitario.

El segundo acontecimiento es la celebración del **Domingo de la Palabra de Dios**. Fue instituido por el papa Francisco para el Domingo III del Tiempo Ordinario (este año, el 23 de enero) hace cuatro años. Nos recuerda la importancia y el valor de la Sagrada Escritura para la vida cristiana, dedicado a la *«celebración, reflexión y divulgación de la Palabra de Dios»*. Esta iniciativa del Papa toma pie, en su pequeña y reciente historia, de un documento del Concilio Vaticano II, la Constitución *Dei Verbum*, a la luz de la cual se da un impulso en el redescubrimiento de la Palabra de Dios, donde se nos desvela su plan de salvación y espera nuestra respuesta de fe. Este documento fue publicado el día de la memoria de san Jerónimo, traductor y gran estudioso de la Biblia. Más tarde ha habido un itinerario de otras iniciativas y documentos que avalan ese crecimiento hasta llegar a instituir este Domingo de la Palabra. El lema del Mensaje es **«¿Y quién es mi prójimo?»** (Lc 10,29). Esta celebración queda unida a la iniciativa de las diócesis de Cataluña con la Semana de la Biblia cuyo lema habla del consuelo y la esperanza de los textos bíblicos para la vida de cada uno de toda la humanidad.

Es una feliz coincidencia temporal la celebración de ambos acontecimientos. Nos permite constatar que la Palabra fundamenta la vida de todos los cristianos. Aunque, todavía separados, ha sido para el conjunto de todos los creyentes en Cristo un elemento para la oración personal, para las celebraciones comunitarias y para una guía en la que caminar por nuestro mundo tratando de ser coherentes en nuestra vida con los postulados expresados por la misma Palabra. Seguramente podemos considerar su aceptación como un principio de unidad por el que trabajamos y oramos.

En nuestra diócesis se han organizado unos actos a los que todos quedáis invitados. El miércoles 26 tendrá lugar en el I.E.I. una conferencia de los doctores Mar Pérez y Josep Pifarré sobre la Biblia, y el jueves, también por la tarde, una oración en la capilla del IREL. Además se ha pedido que todas las parroquias y comunidades tengan un gesto de reconocimiento hacia el Libro de la Salvación en el momento de la Misa dominical.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS 18-25 DE GENER DE 2022

«Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar-lo» (Mt 2,2)

Pregària per la Unitat dels Cristians

La Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat de Lleida organitza, juntament amb altres religioses cristianes de Lleida amb motiu de la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians, una pregària que tindrà lloc el dimarts 25 de gener de 2022 a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè. Serà a les 19.30 h.

També dintre d'aquesta setmana, el diumenge 23 de gener, la Parròquia de Sant Pau de la Mariola acollirà una missa-pregària ecumènica.

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians se celebra entre el 18 i el 25 de gener amb el títol «Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar-lo» (Mt 2,2).

Acord d'ús compartit de locals de Santa Maria Magdalena

Divendres 31 de desembre, al Saló del Retaule de la Paeria de Lleida, s'ha signat l'acord de cessió d'ús compartit dels locals parroquials de Santa Maria Magdalena.

Aquest conveni, signat entre l'alcalde de Lleida, el secretari canceller del Bisbat de Lleida i el rector de la Parròquia de Santa Maria Magdalena, ha estat el resultat d'un procés de caminar en comú, que ara s'ha vist finalitzat.

A partir d'ara hi ha una petita comissió formada per un representant de l'Ajuntament, una de l'Associació de veïns del Clot, una de l'Associació de Dones, i una representant del Consell parroquial, que vetllaran per po-

sar fil a l'agulla. La idea és que al mes de gener l'Associació de Veïns i la de Dones, puguin fer ús de manera coordinada, dels locals parroquials en els moments que no tinguin activitats parroquials.

La Paeria també en podrà fer ús de manera puntual.

La Parròquia de Santa Maria Magdalena no cobrarà diners per aquesta cessió d'ús, però la Paeria s'encarregarà de fer setmanalment la neteja dels locals.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

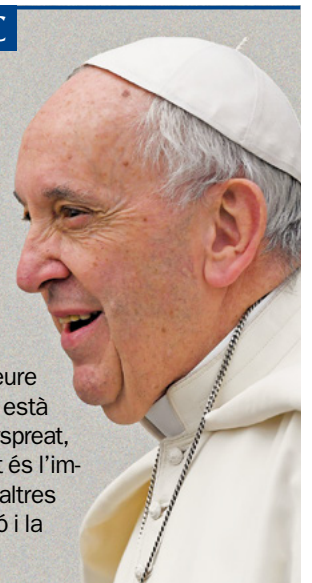

@Pontifex: «És hora que tornem a escandalitzar-nos davant la realitat dels nens famolencs, reduïts a esclavitud, sacsejats per les aigües preses del naufragi, víctimes innocents de tota mena de violències» (12 de novembre).

@Pontifex: «Una persona generosa i servicial, afable, pacient, que no és envejosa, no crítica, no es vana, no falta al respecte (1Co 13,4-7), construeix el Cel en la terra. Potser no té visibilitat, però el que fa no es perdrà. Perquè el bé roman per a sempre» (14 de novembre).

@Pontifex: «El diàleg entre persones de diferents religions no es fa merament per diplomàcia, amabilitat o tolerància. L'objectiu del diàleg és establir amistat, pau, harmonia i compartir valors i experiències morals i espirituals en un esperit de veritat i d'amor» (16 de novembre).

@Pontifex: «La caritat s'alegra de veure que l'altre creix, i sofreix quan l'altre està angoixat: sol, malalt, sense llar, menyspreat, en situació de necessitat... La caritat és l'impuls del cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que suscita la compartició i la comunió» (23 de novembre).

Rafa Allepuz reflexiona sobre el món del treball digne a *Persones i treball*

Persones i treball, l'últim llibre de la col·lecció Oikos, és la darrera obra de Rafael Allepuz, director de Càritas Diocesana de Lleida. Es tracta d'un llibre publicat conjuntament per l'Editorial Claret i Justícia i Pau i es va presentar el desembre a la Sala Pere Casaldàliga de la Llibreria Claret de Barcelona. Un llibre que permet conèixer els reptes de futur per garantir un treball digne per a tothom. A la presentació hi van participar: la periodista de *Catalunya Religió*, Glòria Barrete, que va conduir l'acte; l'autor del llibre, Rafael Allepuz; l'autor del pròleg, Eduardo Rojo; la delegada de Pastoral Obrera de Catalunya, Mercè Solé; i el coordinador de la col·lecció Oikos, Eduard Ibáñez.

En la seva intervenció, Allepuz va explicar que l'Església i la seva doctrina social han estat sempre atentes a l'evolució de les persones que treballen i a les condicions en què ho fan. En el llibre, Allepuz se centra, principalment, en el contingut de l'encíclica *Laborem Exercens* de l'any 1981 i en el *Compendi de la Doctrina Social de l'Església* del 2005.

L'autor va explicar que l'Església «posa el treballador al centre» en consonància amb la doctrina social de l'Església. «Quan es parla de dignitat no sols es parla de dignitat en el treball, sinó de la dignificació de la persona que treballa», va dir.

Solé va subratllar que el llibre és «una guia d'anàlisi indispensable per sensibilitzar, per formar i per buscar nous camins». «És un llibre molt clar que fa una anàlisi rigorosa», va dir. «Per tant, és un bon punt de partida per pensar camins per on avançar».

Eduardo Rojo va explicar que la doctrina social de l'Església ha avançat molt i ha expressat que els missatges del Papa actual són «molt positius per intentar demostrar que la societat pot ser molt més justa del que és actualment».

Barrete va anar plantejant preguntes relacionades amb la temàtica del llibre al llarg de la presentació que s'han anat responent en forma de diàleg. «Per què treballem? Quins factors s'han de tenir en compte a l'hora d'analitzar el treball a banda del factor econòmic? La desigualtat té un preu?». Aquestes van ser algunes de les preguntes plantejades per la periodista.

A la pregunta final sobre com tenir cura del treball, els protagonistes del diàleg van afirmar que es pot fer «amb coherència social, treballant amb cura de les persones que treballen i tenint present a les persones en tots els àmbits de la seva activitat, no únicament del món del treball».

Concert de seminaristes ucraïnesos a l'Església de la Sang

L'Església de la Puríssima Sang va acollir el dia de Nadal un concert a càrrec de seminaristes ucraïnesos de ritus greco-catòlic. Quatre joves, procedents de Lviv (ciutat de l'oest d'Ucraïna que té més de 700.000 habitants), van oferir una actuació. Els joves van fer posar de peu als fidels que van seguir al ritme de la música.

Va ser una manera molt diferent de viure el Nadal. Aquests joves ja havien ofert el mateix concert al matí a Barcelona i a la tarda van omplir de música la Parròquia de la Sang. Els acompanyava un mossèn del Seminari de Lviv, Mn. Ivan Dulub

ba (a la dreta) i a la foto també surt el mossèn de la comunitat ucraïnesa de Lleida, Mn. Taras Kogut.

REFLEXIONS

Reunió telemàtica fraterna i filial

Són quatre germans. Cadascú amb una vida pròpia definida: família, obligacions, compromisos... No tots viuen a la mateixa ciutat. Els pares s'han fet grans. Tenen una certa autonomia però, sobretot, necessiten la mare, una atenció especial. «Que el Senyor, el nostre Déu, sigui amb nosaltres tal com va ser amb els nostres pares. Que no ens deixi ni ens abandoni» (1Re 8,57).

Globalment cal tenir cura del calendari de visites als metges, de la reposició de medicaments, la participació, segons possibilitats, a l'eucaristia dominical, sigui presencialment o telemàtica... També organitzar les pròpies visites a la casa familiar perquè el pare i la mare se sentin acompanyats, i vetllar la relació amb les cuidadores que en tenen la cura quotidiana. Tot això demana una certa logística i gestió planificada. Els fills i els nets són conscients de la seva responsabilitat i del deure d'amor filial. Hi ha molt bona voluntat per part de tots i desig de fer-ho bé. En ser els implicats, però, una colla nombrosa convé concretar, també, les nombroses qüestions a contemplar. Concretar i assegurar que el desig comú de facilitar una bona vellesa als pares es va realitzant amb satisfacció general. «Honra el pare i la mare. Aquest és el primer manament que va acompanyat d'una promesa; i la promesa és: així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef 6, 2-3).

És per això que, aprofitant les possibilitats de les noves tecnologies i a més a més de la dedicació personal de cadascú o de resoldre, quan convé, qüestions urgents i imprevistes, cada quinze dies els quatre fills es connecten telemàticament i junts repassen la situació, estat general, salut, previsió d'accions, responsabilitats a assumir per cadascú, calendari de visites a la llar perquè estiguin ben distribuïdes en el temps, responde les observacions fetes per la cuidadora... Estan satisfets de l'experiència. Aquesta resposta en comú els ha apropat molt als pares i a la seva realitat vital i ho ha fet fraternalment. També els germans, els fills, se senten més a prop els uns dels altres en un agraïment comú, resposta d'amor filial. «... ells són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dimarts [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dimecres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola),

viuda, deixebra de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4,21-25]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg., fund. de les ursulines (Brèscia, 1535). □ *Tortosa*: Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels

estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ *Lleida*: Sant Valeri, bisbe. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Pere Nolasc (s. XIII), religiós barceloní, fundador dels mercedaris (OdeM). □ *Lleida*: Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ *Tortosa*: Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fundador dels Operaris Dioce-

sans (OD); sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i màrtir (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, verge carmelitana.

30. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.). [Jr 1, 4-5.17-19 / SI 70 / 1Co 12,31-13,13 / Lc 4,21-30]. □ *Tortosa (ciutat)*: Santa Àngela de Mèrici, vg. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià Maria Wiaux, rel. La Salle; beat Sebastià Valfré, prev. congregació de l'Oratori.

Diumenge III de durant l'any (C)

COMENTARI

«M'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts»

Luc ens presenta com a programa de la vida pública de Jesús el que llegim avui en l'Evangelí. Jesús va a la sinagoga del seu poble, a Natzaret, i llegeix la lectura corresponent: *L'Esperit m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* És el gran programa que ha llegit en Isaïes.

Però ara Jesús diu precisament que tot això es realitza en ell: *Això que avui sentiu contar de mi és l'acompliment d'aquestes paraules de l'Esclat. Per tant la missió de Jesús és totalment il·lusionant, plenament lluminosa i esperançada: ajudar tots els necessitats, els desvalguts; portar a la llibertat tots aquells que es troben encara captius, esclaus.* Jesús no vol que hi hagi cecs, ni oprimits per ningú, vol que tots visquin en llibertat. El seguiment de Jesús mai no ha de ser un jou pesat. Ell ens proposa que lliurement, sense cap esclavitud, el seguim amb tot el cor, sense opressions. Jesús no llegeix la frase que trobem a continuació a Isaïes: *el dia que el nostre Déu farà justícia.* Les paraules de Jesús són d'alegria especialment per als pobres i desvalguts.

La primera lectura ens presenta tot el poble escoltant la Llei: *homes, dones i criatures. Alguns levites n'explicaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.* Com a resultat: *tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei.* Però la lectura de la Llei no ha de dur a plorar: *Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa dedicada a Déu.* No us entristiu. I Pau ens recorda que tots som importants en l'Església: *Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres, no importa quin membre siguem.* Si la lectura de la Llei produïa una gran alegria, el missatge de Jesús ens ha d'omplir d'un immens goig però és també tot un compromís: hem ajudar els pobres i desvalguts, alliberar els captius, tornar la llum als cecs, proclamar la llibertat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui es santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teófil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat.»

▶ Lectura del llibre de Nehemías (Neh 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquellos días, el día primero de mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha unguido. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».